

חיילים ששירתו בשטחים מדברים

המטרה : להבהיר מה באמת קורה בשטחים הכבושים, ומה עמדתו של כל אחד כלפי זה.

השיעור :

א. דברי חיילים ששירתו בשטחים

דיון לפני קריאת הקטעים :

* מה קורה בשטחים הכבושים (יהודה ושומרון)?

* דיון.

* להזכיר כמה מהעובדות העיקריות :

-השתלטות, בדרכים שונות, על אדמות פלסטיניות,

והעברתן לידי מתנחלים

- פשיטות ליליות על בתים של פלסטינים, למטרות הפחדה

- יד קלה מאוד על ההדק, כלפי פלסטינים

-יחס מפלה בכל התחומים כלפי פלסטינים

- התנכלות לאירגונים אזרחיים פלסטינים

הרשימה של עמירה הס

חיים לויטן, אגודת חיים מצבריק
הארץ, 7.8.22

עמירה הס: אגודת חיים

הם הצטרפו לכוחות הצבא בפשיטות לילות ובפעולות להרס בתים, הם נתנו היתרים לטיפול רפואי במזרח ירושלים ומח' קו באופן סיטונאי היתרי תנועה של כפר שלם ושל משפחות מורחבות.

הם הכירו פלסטינים מיוחסים שקיבלו מהם טיפול מיוחד ומ' לטף ופלסטינים עמך שעליהם הם צעקו; הם ליוו קצינים בכירים לפגישות עם האחים בהתנחלויות ושמעו שהיחידה שהם עובדים בה – המינהל האזרחי – היא שמאלנית כי היא דואגת לערבים ('הארץ', 31 ביולי ו-2 באוגוסט).

עם שחרורם הם נתנו עדויות לארגון "שוכרים שתיקה". בסוף כל עדות הם נשאלו מדוע החליטו לשבור שתיקה. הגה כמה מהתשובות, בקיצורים הכרחיים ובלתי עריכה:

• "התגייסתי ימני והשתחררתי פשוט 'הייטר' של כל המצב הקיים... [היום] אני חושב שצה"ל לא צריך להיות בשטחים ואני חושב שילדים בני עשרים לא צריכים לקבל [שם] החלטות, ואני חושב שהמציאות הזאת שבה אנשים חיים בגטו אחד ענק, עם אפס אופציות לחיים טובים – זה לא הגיוני...
"מתכוונים כל כך הרבה כספים של המדינה על המערכת הביטחונית המסריחה הזאת ועוד יותר כספים מיותרים על כל מיני מתנחלים שמחליטים לגור ארבעה אנשים ועו על איזה גב־עה, זה מרתיח לי את הדם. במקום שייתנו את הכסף הזה לחינוך ולרווחה ולדאוג לנו, לוקחים את הכסף הזה ומשקיעים אותו, אחי, בפריסה של ארבעה צוותים של מג"ב ועוד שני צוותים של חי"ר בשביל לאבטח עו..."

• "[שברתי שתיקה כן] משהו מפריע לך ואתה רוצה שהוא יפסיק... אם אתה שומר בפנים, אתה מסכים עם זה שהוא לא יפסיק... אם קורה מקרה ואף אחד לא מדבר עליו, אז זה הכי גרוע כי אנשים אפילו לא יודעים. אני מעדיף כבר שמישהו יגיד לי: אני יודע מה קורה, ואני סכבה עם זה כי אני פנאט, אני ימני, אני אוהב את המדינה וזה. אבל יש הרבה אנשים שפשוט לא יודעים, [אז] שכל אחד ידע ואז יחליט. פשוט להפיץ את המידע..."

• "עם הזמן הבנתי יותר כמה אני שונא את המינהל האזרחי... כמה אני מרגיש פחות בנוח עם השירות שלי שם... הבנתי כמה השהייה שלנו בשטחים חמורה...
"שוברים שתיקה היה נראה לי פחות קיצוני, המציאות נראתה לי יותר קיצונית... אני טבעוני... זה לא כזה נורא להפסיק לאכול בשר, כאותו אופן זה לא כזה נורא לתת עדות על מה עשית בשירות שלך... נראה לי הגיוני להנגיש לציבור הישראלי ולעולם את מה שקורה במינהל האזרחי ומה שקורה ביהודה ושומרון".

• "...נכנסתי למערכת ונתתי לה לשנות אותי ולהשפיע עליי ולגרום לי להתנהג בצורה שאני היום לא תופסת בכלל. אני לא מתחברת בשום צורה לטקסט שכתבתי [אז], משפטים כמו 'זה אשמתם'... אני צריכה לעשות איזה תיקון ואני מרגישה שיש לי דברים לכפר עליהם".

• "מה שבעיקר הבנתי זה שהמינהל האזרחי זה הכיבוש, אין יותר כיבוש מזה, זה מי שמנהל את הכיבוש, זה מי שמבצע את הכיבוש. חיילים במחסומים ומרכיצים וזה, זה זוועה וזה נורא, אבל זה אחוז כל כך קטן מהכיבוש עצמו שהמינהל האזרחי עושה, ואף אחד לא יודע את זה".

• "גדלתי [בארצות הברית] על כל הפרופגנדה הישראלית. הלכתי לבית ספר שבו לימדו עברית. הלכתי לבית כנסת. ההורים שלי ישראלים, כל ההסברה – גדלתי על כל זה, זאת אומרת שלישראל יש את הזכות להגן על עצמה...
"ואז, באמצע השירות, פתאום [חשבתין], כאילו, פאק, זה הכל מזויף. זה הכל היה שקר. אולי לא הכל, אבל הרבה ממה שסיפרו לנו היה כדי להצדיק את הגברת ההתרחבות של ההתנחלויות, להצדיק את הכיבוש, להצדיק את הדיכוי של אוכלוסייה אורחית."

• "...היה לי את כל החוגים שרציתי... ההורים שלי נותנים לי את הכל... אחד הדיסוננסים הכי גדולים זה הלשבת בסוף השבוע עם חבר'ה בתל אביב, עם אבא ואמא, ולדעת שהם לא יודעים כלום ממה שקורה שם... הווי... אני חוזר כל יום ואני נכנס לאשכרה עולם מקביל, שקורה מעבר להרים שמה.
"אני מרגיש הרבה רגשות אשמה. אפשר להגיד, אתה צריך לחמול על עצמך. אפשר להגיד קיבלת פקודות. אפשר להגיד נכנסת לסיטואציה הזאת ואתה לא שונה מאף אחד, אבל היו באמת המון המון סיטואציות שבהן כאילו מאוד הקטנתי ראש.
"לא הייתי האדם שאני רוצה להיות. וזה הרג אותי. באמת, זה הרג אותי, זה מציאות יומיומית שבה אתה מרגיש בן אדם חרא..."

* קריאה בקול של ההקדמה ("הם הצטרפו לכוחות

הצבא").

* חלוקה לקבוצות של 5.

* לחלק לכל קבוצה קטע אחד. לכל אחד עותק.

* קריאת הקטע בקול רם.

* איך אתה מרגיש עם הקטע הזה?

כל אחד יאמר את הרגשתו.

מעגל שלם- מליאה.

* נציג של כל קבוצה יאמר בקיצור את הדעות שהושמעו.

* מדוע כל כך חשוב שאנשים ידעו מה קורה בשטחים?

* דיון.

אחד החיילים (היום- מילואימניקים) אומר: "אם אתה שומר בפנים, אתה מסכים עם זה שהוא לא יפסיק".

הדמוקרטיה מבוססת על ידע. אם האנשים אינם יודעים, הם אינם יכולים לבחור בחירה אמיתית.

חייל אחר אומר: "במקום שיתנו את הכסף הזה לחינוך ולרווחה ולדאוג לנו, לוקחים את הכסף הזה ומשקיעים אותו בפריסה של ארבעה צוותים של מג"ב ועוד שני צוותים של חי"ר בשביל לאבטח עז"..."

שיקול נוסף, חשוב מאד, הוא השיקול המוסרי. כאשר אנחנו נוהגים באחרים (פלסטינים) בצורה לא אנושית, אנחנו בעצמנו הופכים ללא-אנושיים; והרעל הזה מתפשט וחודר לכל תא בחברה שלנו. אי אפשר ביום אחד להתעלל ולהשפיל פלסטינים, וביום הבא להכחיש ולהתנהג כאילו זה לא קרה.

סרטונים

[שוברים שתיקה](#)

שוברים שתיקה, 18 ינואר, 2016

* איך מונעים מאנשים את הידע על מה שקורה בשטחים?
למשל: ישנו אירגון בשם "שוברים שתיקה". הוא הוקם על
ידי חיילים משוחררים ששירתו בשטחים, והרגישו על
בשרם את הדברים שקורים שם. הם אוספים כל הזמן
עדויות של חיילים ששירתו שם והשתחררו. אלה העדויות
שקראנו.

הדברים האלה מושתקים- על ידי הממשלה, הצבא,
ובמידה רבה- התקשורת. ראש הממשלה, שרים, חברי
כנסת והרמטכ"ל (בוגי יעלון) התייחסו בעויינות רבה
ל"שוברים שתיקה", ויצרו סביבם אווירה של עויינות
ושנאה, בטענה שהם משחירים את דמותה של ישראל
בחו"ל. רבים מושפעים מכך. בתי ספר רבים סירבו להזמין
את "שוברים שתיקה" להשמיע את תיאוריהם. מי

שהזמין- הוזמן ל"שיחת נזיפה" על ידי נציג של משרד החינוך.
כאשר הם הוזמנו לקיבוצים, קמה לכך התנגדות גדולה מתוך הקיבוצים. בקיבוץ אחד החליטה המזכירות שהפגישה לא תיערך במקום ציבורי, והיא נערכה בדירה פרטית של חברים.
הרשימה שקראתם התפרסמה בעיתון "הארץ". סביר מאוד שאמצעי תקשורת אחרים לא יפרסמו אותה.

למחנך: באתר של "שוברים שתיקה", תחת הכותרת "שאלות ותשובות- "שוברים שתיקה", מובאות שאלות שונות שאנשים שואלים על האירגון, והתשובות של "שוברים שתיקה". אם החניכים יהיו מעוניינים, אפשר וכדאי להקדיש לזה שיעור. בכל מיקרה, אלה עובדות שכדאי למחנך לדעת.